

Cuộc sống tại NCHU trong Đại Dịch? Xa Mất Nhưng Không Cách Lòng!

Sau khi thông tin về Covid 19 bùng nổ, gần 2 năm sau, thế giới vẫn chưa thể quay trở lại như xưa. Các chuyên gia cho biết, có lẽ, thế giới với sự tự do gặp gỡ nhau mà chúng ta đã từng coi thường quá mức, có thể sẽ không bao giờ quay trở lại với chúng ta nữa. Giống như nhiều du học sinh sống ở Đài Loan, kể từ khi đại dịch xảy ra, mình vẫn chưa thể về nước. Nếu mình đã không sống tại Đài Loan và theo học tại Đại học Chung Hsing (NCHU), mình thậm chí không thể tưởng tượng như thế nào cuộc sống của mình sẽ là như một sinh viên quốc tế trong ngày là thời gian đại dịch.

Một thế giới hoàn toàn mới

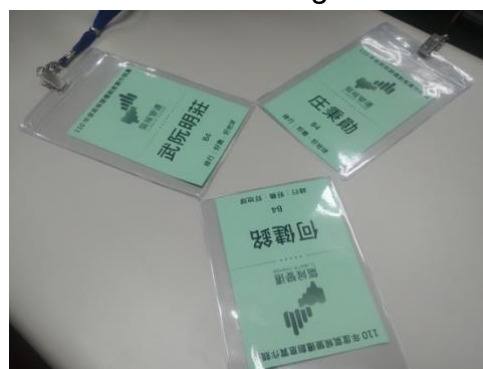
Ở lại Đài Loan trong thời kỳ đại dịch năm 2020 có lẽ là điều may mắn nhất đối với bất kỳ sinh viên nào. Trong khi các nước khác đã trải qua thiệt hại to lớn về kinh tế với các trường và nhà hàng được hoàn toàn bị khóa xuống như đại dịch đang ở đỉnh cao của nó,

cùng với các sinh viên khác tại Đài Loan, mình đã may mắn vẫn có thể trải nghiệm chụp ảnh tốt nghiệp với bạn và tham dự lễ tốt nghiệp của mình với bạn bè. Mặc dù mình có lẽ là một trong những người đầu tiên được chụp ảnh tốt nghiệp với mặt nạ, nhưng nhờ

khả năng giữ đất nước an toàn và ổn định của Đài Loan, và nhờ các hạn chế nghiêm ngặt của NCHU, mình đã có thể trải nghiệm đầy đủ văn hóa độc đáo của Đài Loan trong việc kỷ niệm tốt nghiệp trong khi cảm thấy hoàn toàn an toàn và được bảo vệ.

Cuộc sống ở Đài Loan trong đợt đại dịch đầu tiên gần như diễn ra bình thường như trước đại dịch. Tất nhiên, đã có những quy định về việc duy trì khoảng cách xã hội khi ở ngoài nhà hoặc trong trường học. Tuy nhiên, so với điều kiện của Đài Loan với các nước khác, Đài Loan nằm trong số ít quốc gia duy nhất trên thế giới còn mở trường vào năm 2020. mình rất biết ơn vì tôi đã được đến trường, được ăn tối với bạn bè. Và thậm chí tham gia Chương trình Đổi mới Biến đổi Khí hậu của Bộ Giáo dục (MOE) được tổ chức tại Đại học Đài Loan.

Xa Mắt Nhưng Không Cách Lòng

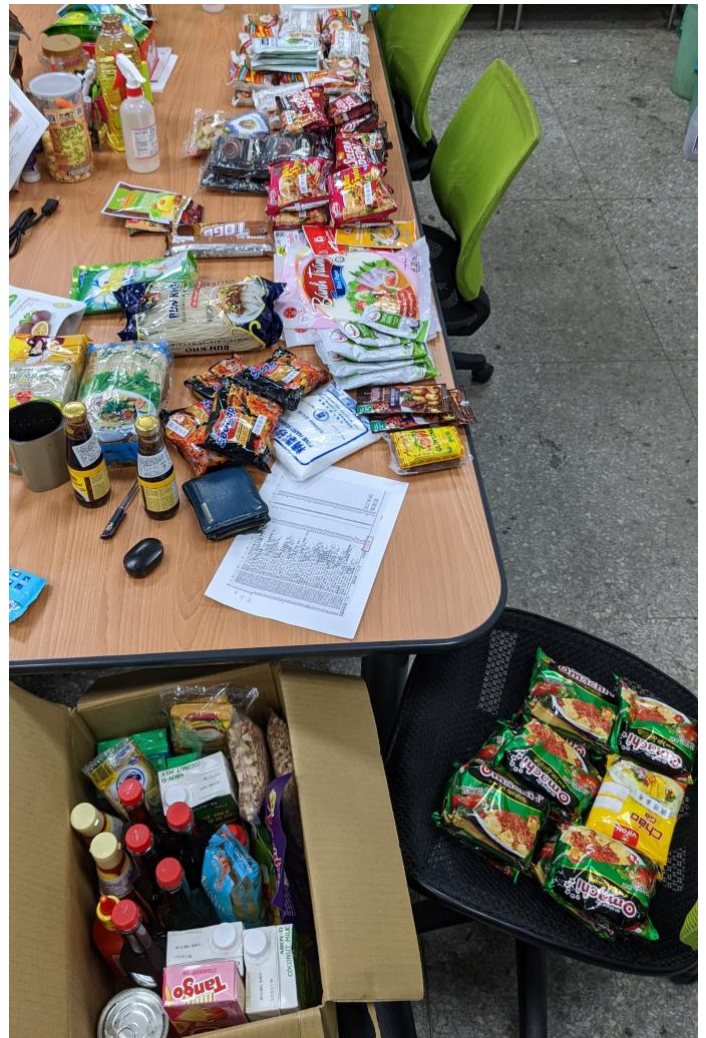
Tuy nhiên, cuộc sống luôn có những thăng trầm của nó. Sống ở Đài Loan trong thời kỳ đại dịch từ năm 2019 đến năm 2021 đồng nghĩa với việc tôi phải chứng kiến vòng vây của đại dịch nhiều lần. Trong năm 2019 và 2020, các quốc gia ở khu vực phương Tây bao gồm Hoa Kỳ và Vương quốc Anh bị ảnh hưởng nặng nề nhất. Sau đó, làn sóng bắt đầu đến Châu Á, bắt đầu từ Ấn Độ, Malaysia, Thái Lan, Indonesia rồi cuối cùng là Đài Loan. Đột nhiên, môi trường yên bình và an toàn ở Đài Loan bị đảo lộn. Các trường học bị đóng cửa, các lớp học chuyển sang chế độ trực tuyến, và thậm chí mua sắm thực phẩm cũng trở nên khó khăn hơn. Giống như nhiều sinh viên quốc tế, những người hầu như chỉ có thể giữ liên lạc với gia đình và bạn bè ở quê nhà trong khi tiếp tục nhận được những tin tức tiêu cực về dịch bệnh bùng phát từ quê nhà và Đài Loan cũng như tin tức về sự mất mát đột

Ordering and Sharing Food was an icon of care during the pandemic

A good-bye is not for an end, but a new beginning

ngột của các thành viên trong gia đình bắt đầu làm tăng thêm nỗi tuyệt vọng về một tương lai không chắc chắn. Từ từ, nó bắt đầu phá vỡ mình, từng mảnh, từng ngày. May mắn thay, mình may mắn được “bao bọc” trong một môi trường đầy yêu thương. “Này, mọi thứ ổn chứ? Bố mẹ bạn thế nào? Bạn có cần thức ăn không?” không còn chỉ là một lời hỏi thăm thông thường của bạn bè mà thậm chí còn trở nên mạnh mẽ hơn cả thuốc chống trầm cảm. Ngoài ra, mình không cảm thấy bị bỏ rơi ở Đài Loan vì Bộ Giáo dục Đài Loan và NCHU cũng luôn cố gắng hết sức trong việc hỗ trợ sinh viên. Không chỉ có đường dây trợ giúp về

bệnh trầm cảm miễn phí 24 giờ mà còn có gói hỗ trợ tài chính dành cho sinh viên quốc tế áp dụng nếu họ gặp phải gánh nặng tài chính vì đại dịch.

In love, we trust!

Trong tiếng Trung Quốc với tiếng Anh, có một thành ngữ “trong cái rủi có cái may”. Ở trong một hoàn cảnh khó khăn như vậy đã dạy cho mình một bài học quan trọng mà trước đây mình không nhận thấy. Cuộc sống thật ra rất mong manh, vì vậy chúng ta nên trân trọng từng giây từng phút của nó mà không coi bất cứ điều đơn giản nào là điều hiển nhiên. Mặc dù Đài Loan đã chứng tỏ khả năng của mình trong việc kiểm soát sự bùng phát với các quy

Taken during level 1

định chặt chẽ cũng như thông tin minh bạch, nhưng đại dịch vẫn chưa kết thúc. Tuy nhiên, cuộc sống vẫn tiếp diễn. Vì vậy, thay vì lo lắng về tương lai mịt mờ, thể hiện tình cảm với những người thân yêu trong khi tiếp tục phấn đấu cho những cơ hội mới có lẽ là điều mà các bạn sinh viên, nghiên cứu sinh mới ra trường có thể làm được. Mình đã có một thành công rực rỡ, phát triển toàn diện, kiếm được vô số kỷ niệm trong suốt 3 năm học thạc sĩ ở Đài Loan, và mình thực sự tin rằng những năm sắp tới của mình với tư cách là sinh viên Tiến sĩ sẽ có giá trị hơn.

Gửi đến những người bạn mà đã cùng mình chia sẻ tất cả những kỷ niệm quý giá và vô giá, đặc biệt là trong những hoàn cảnh khó khăn như vậy, cảm ơn các bạn đã trở thành một phần trong

cuộc sống của mình. Nếu không có sự hiện diện của bạn, những trải nghiệm tích cực mà mình có được ở Đài Loan cho đến bây giờ sẽ không bao giờ được hoàn thành. Không quan trọng nếu chúng ta còn gặp nhau hay không, bạn sẽ luôn có sự ủng hộ mạnh mẽ nhất của mình. Gửi đến tất cả các Giáo sư và những người luôn cố gắng hỗ trợ tận tình nhất cho mình, mình sẽ luôn dành sự biết ơn chân thành

nhất. Gửi đến trường-NCHU đã hỗ trợ tài chính cho mình trong hoàn cảnh khó khăn như vậy mặc dù mình chỉ là một sinh viên quốc tế, và đất nước đã cố gắng hết sức để bảo vệ tất cả những công dân sống trong đại dịch này, Đài Loan, từ tận đáy lòng của trái tim mình, cảm ơn bạn vì tất cả. Trong trận đại dịch này, ngoại trừ quê hương mình, Việt Nam, nơi tất cả những người thân yêu của mình đang ở, bạn là nơi thứ hai mà mình muốn đến.

Until the border is free again, keep loving and keep hoping. In love, we trust!

